nitentem ſuſcipis quia vota orationū me=
arū nō ſpernis.
Uir iuſtus ſentiens quāta illiꝰ quietis dul
cedo futura ſit et mundi iſtius pericula. di
cit more humano. Quare oblitꝰ es mei
permittendo me tandiu his miſerijs vexari
curtādiu differs vt me inducas in domuꝫ
tuam. quare contriſtatus incedo ꝑ viā
huius vite. ideo contriſtatus qꝛ diabolus
affligit me temptando quia carnis vicia
inuito aut repugnante animo ſuſtineo
Uox eccleſie lamentantis caſum maioꝝ
Ita affligit me inimicus vt non ſolū confri
gantur carnes mee. ſ. debiles fideles ſꝫ etiā
oſſa mea. ſ. maiores eccleſiaſtici ꝑlati i qui
bus putabatur eſſe aliqua fortitudo vt ce=
dant fracti per impatientiam tribulatiōibꝰ
et ſcandalis. et cadant per peccatuꝫ a ſtatu
rectitudinis de quo exprobrauerūt mihi vbꝫ
iniurioſis qui tribulāt me inimici mei
heretici et mali xp̄iani.
Hoc modo exprobrauerunt. Huꝫ dicunt
meis fidelibus maxime martyribꝰ ꝓ xp̄i
fide in afflictionibus conſtitutis vbi ē deꝰ
tuus. vel nullus eſt vel ſi eſt de te nō curat
et ſi curat liberet te ſi poteſt ꝓpter h̄ turba
ta eſt anima mea quid autem ſuadeam
non inuenio niſi qđ. ſup.
Quare triſtis es aīa mea et qua
re conturbas me. ſed ne dicas ideo tur
bor quia hic mala patior confortare o aīa
ſpera in deo quoniā adhuc in futuro
confitebor ei qꝛ ipſe eſt ſalutare vultuſ
mei et deꝰ meꝰ

Pſalmus XLII. in quo mone
mur ne in preſſuris deficiamuſ
Cuꝫ vir fidelis ſeculi huius iniqui
tatibus angeretur celeſti deſiderio
affectus ait.

Iudica me deus
iudicio diſcretionis ſiue ſeparati
onis in futuro iudicio ſeparādo
me a malis. et diſcerne merita mea ab
impijs. diſtet int̄ illū q̄ i te credit ꝛ illū q̄ ñ credit
ꝺ gente non ſancta mala et peruerſa ſcilꝫ
ab hoīe iniquo et doloſo erue me
Cum non mihi arrogem fortitudinem qua
opus eſt inter mala huius ſeculi ſed tu deꝰ
ſis Fortitudo mea quare ergo me re
puliſti ſ̄m qꝫ videtur. repulſum eniꝫ me pu
to cum non ſtatim habeaꝫ qđ opto et qua
re triſtis incedo niſi quia affligit me ī
imicus quotidianis temptationibus hic
in p̄ñti qđ non faciet in futuro
Ut auteꝫ excludatur inimicus me affligēs
oro dñe. Emitte luceꝫ tuā et veritateꝫ
tuā aufer tenebras et da lucem. aufer erro=
rem et da veritatem ipſa tantuꝫ lux tua et
veritas deduxerunt a peccatis et addu
xerunt ad firmā credulitatem dñi ſaluato
ris qui mōſ dicitur. et in tabernacl'a tua
in eccleſiam preſenteꝫ in qua ſunt diuerſita
tes ſctōꝝ. que ſunt quedā peregrinationes
ſuper terram.
Deduxiſti me domine in tabernacula vbi
poſitus ſpero qꝛ inde Introibo ad alta=
re inuiſibile celeſtis hieruſalē quo non ac
cedit aliquis iniuſtus. at qui accedit ſumit̄
in olocauſtum diuino igne totus incenſus
ad dominū introibo qui letificat iu
uentuteꝫ meaꝫ dando mihi imortalitatē
et impaſſibilitatem.
Item Confitebor tibi in cithara deuſ
meus confeſſione laudis in tribulatione ḡ
tias agēs. nunq̄ꝫ enim propter quecūqꝫ hꝰ
ſeculi aduerſa a tua laude recedā.
Conſequenter vir fidelis alloquitur aīam
ſuam perſuadens et triſticiam huius ſeculi
fugiendā per quā patiētie robur frangitur
per hanc caritatis lumen extinguit̄. per hāc
ſpei noſtre deſiderium virtuſqꝫ molleſcit ꝛ
omnis vita confundit̄. vnde ait. quare tri
ſtis es anima mea et quare contur
bas me dū deum adiutorem habeas.
Conſolare aīa mea. Spera in domīo q̄
omnes ſeculi fluctus mitigat et in temptati
onibus ꝓtegit q̄ oīa p̄cā ꝯdonat quoniā
adhuc cōfitebor illi ꝯfeſſione laudis di
cens tu es ſalꝰ mea. tu es ſalutare vul
tus mei et deus meus.
Pſalmꝰ XLIII. in quo cōfortātur
infirmi fideles admirātes cur mar

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tires videatur hic deus derelinque-
re cum patres antiquoſ in manu va
lida legatur iuuiſſe.

Propheta in perſona martirum
recolens beneficia antiquis collata
ait. Ps.

Deus auribus no
ſtris audiuim⁹ intellectu nrō
cognouimus et patreſ noſtri
pphete que geſta ſunt illoꝝ tpe retulerūt no
bis.ſ. Opus qḋ operatus es in diebuſ
eorum Moyſi Joſue ꝛ alioꝝ patrū.ſ.i di-
ebus antiquis.

Operatus autē es op⁹ h.ſ.ꝙ Potentia
tua morte et alijs modis gentes diſper-
didit terre promiſſionis.ſ.amoreū eueū et
alios et plantaſti filios iſrael. afflixi
ſti populos qui ibi erant.et expuliſti eos
de terra pmiſſiōis vt alios introduceres ꝛ re
gnum eorum tua miſericordia ꝯfirmares

Tua virtute tua potentia hec facta
ſunt non eorum. nec enim in gladio
ſuo nō per bella ſua poſſederunt terrā.
nec robur eorum ſaluauit eos ꝙ non
ruerent in man⁹ inimicoꝝ.

Sed potentia tua ſaluauit eos et for
titudo tua et ſapiens conſilium a te
eis datum quoniaꝫ complacuit tibi
in illis.ſ.ex beniuolentia et gratia tua.

Tu ipſe qui hec illis feciſti es rex me⁹ et
deus meus nō mutatus non diminutuſ
et ſi tempora ſint mutata et variata creator
temporum non mutatur.tu d.eo qui man
das victorias in bellis populo iudai
co qui exiuit de iacob.ſicut ergo illi con
fiſi ſūt de te.ita et ego ꝯfido

Qḋ ſicut tua virtute aſſiſtente filij iſrael ini
micos ſuos diſperdider unt ita In tua vir
tute inimicos nrōs vētilabim⁹ diſper
demuſ poteſtate nobiſ a te data.et per
virtutem tuam ſpernem⁹ hoſtes no
ſtros in preſenti.vel in futuro ꝙ nihil pote
runt nobis nocere.

Bene dico in virtute tua.quia Nec in me
ritis meis aut armis aut viribus ſpera
bo ſicut nec patres noſtri ſperauerunt in
ſuis.

Saluabis enim noſ in futuro de immū
dis ſpiritibus.qui hic nos mľtipliciter affli
gunt et odientes nos confundes dā
natione eterna quando dicetur eis diſcedite
a me maledicti. Laudes dicemus deo
noſtro in perpetuum ꝙ nos eripuit de
affligentibus nos.et in nomine tuo qḋ
eſt Jeſus laudabimus te ſine fine con
fitentes ſaluationem noſtram et om
nia bōa noſtra habere a te.nihil meritis no
ſtris attribuentes.

Propheta in perſona martyrum Tu do
mine tot beneficia contuliſti patribus anti
quis nūc autem repuliſti nos ita pmi
ſiſti et permittis nos affligi ꝙ reputamur a
te repulſi et confudiſti nos non in cōſci
entia ſed in facie hominum.cum enim fuſti
bus verberib⁹ et iniurijs affligimur.ꝛ vt cri
minibus obnoxij morti mancipamur.repu
tamur ab eis confuſibiles pcedimuſ ad ini
imicos noſtroſ et tu non pcedis nobiſ-
cum aut mittis angelum pugnare p nobiſ
ſicut faciebas cum iudeis.illi eniꝫ tua v̓tute
proſtrabantur qui ſe contra electum popu
lum erigere temptabant.noſ vero inualidi
ſumus contra inimicos noſtros.vnde ſeqͭ
Auertiſti.i.auerti permiſiſti nos retror
ſum poſt inimicos noſtros fugiendo
quia illi victores et nos victi.plures eni de
nris penarū timore retrorſū auer’i ſūt a via
v̓itatis declinātes.et qui oderūt nos di
ripiebāt eoſ ſibi in pdā ꝛ carceres vt pla
gis et reliqͦs tormētis vexarēt oīa bona eoꝝ
ſibi vendicātes Dedixiſti aūt nos
in fide pſiſtētes firmiter deuorādos tāqꝫ
oues q̄ morſib⁹ lupoꝝ deuorāde exponun
tur et in gētib⁹ diſperſiſti eos.nā petr⁹
rome eſt crucifix⁹.et thomas in india eſt oc
ciſus.et ſic de alijs q̄ i diuerſ exilijs pſecutio
ni traditi ſūt. Dediſti.i.pmiſiſti fidͤ
les tuos ita facile capi vt hi qui eos eme
bant precium p eiſ dare nō indigerēt
et nō fuit mľtitudo precij in ēptionib⁹
eorū.qꝛ minio aut nullo pcio ducebāt i ſer
uos. Poſuiſti nos obpbriū perſe
cutoribuſ nris qui vicini noſtri ſunt

ſ. in habitationē humanā et ſubſannatio
nem et deriſum eis qui ſepe exꝓbrāt
nobis irridendo dicētes. veniat deꝰ veſter
eruat vos de manibꝰ noſtris.
Poſuiſti nos gentibꝰ in ſilitudinem
vt de nobis formā maledictionis ſumāt ali
os maledicēdi. ſic pereas ſic moriaris. ſicut
xp̄ianus ille aut lapidatꝰ vt Stephanꝰ. vel
arſus vt Laurentiꝰ et poſuiſti nos com
motionem capitis in populis ad illu
tandū nos et deridendū dicētibꝰ nobis ꝙ ꝓ
pter ſcelera noſtra dānationi ſumꝰ ꝯputati.
Quid per ſingula curꝛimꝰ. Tota die ve
recūdia oppꝛobꝛium meoꝝ continue
eſt in cōſpectu meo et confuſio faciei
mee induit vultum meum rubedie
ſignū enim verecūdie eſt rubor in facie.
Et hoc A voce exꝓbꝛantis. ſ. ingerentiſ
mihi oppꝛobꝛiū in facie et occulte detra
hentis ex omni enim pte audio oppꝛobꝛia
⁊ blaſphemias ab inſtātia inimici odio
habentis me. et actu perſequētis.
Dicunt martyres. Hec omnia mala ve
nerunt ſuper nos quaſi fera terꝛibilis q̄
ſi fluuiꝰ turbulentꝰ et patienter pertulimus
nec propter omnes ꝓdictas ḡuiſſimas mo
leſtias obliti ſumus te ſed ſemp habui
mus te in iugi memoꝛia inique non egi
mus timoꝛe moꝛtis in lege tua quaꝫ pa
rati ſumꝰ obſeruare. Nec receſſit retro
coꝛ noſtrum auertendo ſe a fide et carita
te tua et ſemitas noſtras que erant in ꝓ
ſperitate et voluptate ſcli dimiſiſti a via
tua que ſemp fuit bona et ſancta ⁊ oſtendi
ſti nobis viā artā et anguſtaꝫ que ducit ad
vitam.
Non ſumꝰ obliti te. Quia humiliaſti
nos in loco afflictionis et cooperu
it nos hec moꝛs tēpoꝛalis que vmbꝛa
moꝛtis eſt. non vera moꝛs. ſola illa eſt ve
ra moꝛs que eſt ſpiritualis damnationis
eterne.
Non ſumꝰ obliti te propter has tribulatio
nes ſcientes. ꝙ Si obliti ſumus nomē
dei noſtri a viis eius declinantes. ſi expā
dimus manus noſtras in oꝛatione
adoꝛando idolum.

Nōne deus iſta requiret. vt puniat cer
te ſic ipſe eniꝫ nouit abſcōdita coꝛdis
Vox martirū. Quoniam longis paſſi
onibus moꝛtificamur non ꝓ criminibꝰ
noſtris ſed ꝓpter te vt fides tua in genti
bus augeat. et extimati ſumꝰ digni moꝛ
te. ſicut oues occiſionis que nō reputā
tur viles niſi ad occidenduꝫ exurge ergo
in adiutoꝛium noſtrum
Exurge in auxilium nr̄ūm loquit̄ mo
re humano. et confoꝛta ſtantes qui negli
gere videris exurge ne repellas finali
ter et ſi videaris nos repuliſſe ad tempus.
Quare auertis faciem tuam quaſi nō
velis exaudire nos. et obliuiſceris ino
pie nr̄e non dando nobis ſpiritū foꝛtitudi
nis ſine quo inopes ſumꝰ et tribulatōis
noſtre quā ꝓpter te patimur eā mitigādo.
nos neſcimus q̄re ita facis. licet credamus
ꝙ iuſte et pie facias.
Ideo ne obliuiſcaris. Quoniaꝫ aīa no
ſtra humiliata eſt vt te inuocemus in au
xiliū inter manꝰ impioꝝ et ꝑſequētiū q̄ ſunt
puluis quē ꝓiicit ventꝰ a facie terꝛe. et qꝛ qđ
cum doloꝛe dico. venter noſter. ſ. infirmi
noſtri inter nos adheſerūt terꝛenis ho
minibꝰ et conſenſerūt iniquis recedentes
a fide et cum ita ſit oꝛamꝰ. Exurge domi
ne adiuua nos tantis malis oppꝛeſſos et
redime nos ab his malis non ꝓpt̄ me
ritum noſtrum ſed ꝓpter nomen tuum

Pſalmus. XLIIII. in quo canta
tur laus ſponſi et ſponſe ſ. chꝛiſti et
eccleſie.

Vox ꝓphete
Mens mea ex plenitudine gratie
ſpūalis.

Ructauit uerbū
bonū qꝛ conſolatoꝛiū cū ſit my
ſterii xp̄i ⁊ eccleſie expreſſiuū qđ
dicere intendo et omnia alia opera
mea dirigere ad laudem et honoꝛeꝫ
regis regū ieſu chꝛiſti.
Nemo putet me aliqđ a me dicere ſꝫ a ſpū
ſcō cꝰ Lingua mea calamꝰ velociter